

**Євченко В. В. канд. екон. наук, доцент
Українська інженерно-педагогічна академія, Україна**

**Аспекти вдосконалення методів управління інноваційними
проектами в умовах цифровізації економіки**

Вирішення комплексу проблем становлення нової індустріалізації актуалізує необхідність дослідження особливостей інноваційних технологій, призначених для впровадження на підприємствах та бізнесових структурах у найближчій перспективі. Для вирішення цих завдань розроблено спеціальні технології NBIC, такі як нанотехнології, біотехнології, інформаційні технології та ін. Безумовно, все це говорить про те, що суб'єктам господарювання чекає складна систематична робота в інноваційній сфері. Альтернативи цьому немає, бо перехід до інноваційної діяльності єдиним сценарієм конкурентного розвитку українського промислового комплексу, і навіть інших галузей економіки національного господарства. Все це вимагає негайно розробити відповідні умови реіндустріалізації та цифровізації економіки, створення концепції розвитку безперервних інноваційних процесів, організаційно-економічного механізму та методів стратегічного управління технологічною модернізацією виробничих структур, нарощування людського капіталу.

Цифровізація економіки потребує розробки нових методів та інструментаріїв безпосереднього управління інноваціями та механізмів їх практичного застосування. Розроблювані механізми та методи управління інформаційними ресурсами в інноваційній діяльності повинні будуватися на результатах аналізу ресурсного забезпечення інновацій у виробничих системах суб'єктів господарювання та інших промислових формувань. Експерти наголошують на складнощі оцінки економічних ресурсів, що застосовуються в ході розробки та реалізації інноваційних проектів, т.к. тут часом навіть неможливо у вартісному вираженні обґрунтовано визначити економічні результати залучення інноваційного проекту, оскільки про них дуже часто не пов'язані безпосередньо з комерційними результатами впровадження інновацій у конкретній виробничій системі. Необхідно пам'ятати про мінімізацію можливих негативних впливів цифрового середовища на людину.

З цієї причини, інноваційний процес має бути людиноорієнтованим і переслідувати (поряд з комерційними) соціо-екологічні цілі та критерії, що відображають пріоритетність забезпечення безпеки діяльності об'єктів та виробничих систем. Треба підкреслити, що як значущий критерій забезпечення мети людиноорієнтованого інноваційного процесу виступає збільшення людського капіталу. Безумовно, аналізований підхід гармонізує соціально-економічні аспекти інноваційної діяльності.

Список використаної літератури:

1. Управління інноваційними проектами в умовах міжнародної інтеграції : монографія / О. О. Охріменко, Н. Є Скоробогатова, І. М. Манаєнко, Р. С. Яресько. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського. 2018. 262 с